

ESPOSTI

2/2021

Mukana mm. *Elias Salosen* haastattelu!

Toimitus

Ulrika Repokari

Niklas Routama

Angelika Provalskaja

Iku Kekki

Viivi Viren

Jessica Lindell

Susanna Akkila

Sisällysluettelo

(klikkaa otsikkoa päästäksesi kyseiselle sivulle)

Pääkirjoitus 4

"Mikään ei oo niin siistiä kuin se, että uskaltaa olla herkkä ja
näyttää omat epävarmuudet!" 6

Elokuva, joka kaikkien lukioikäisten olisi syytä nähdä: *Once
Upon a Time in America* 10

Mitä hymyn takana voikaan olla? 12

Järki, älä jätä 13

Mitä kuuluu, #Samallapuolella? 15

Terkkuja abeille 16

Sad Dream -runo 17

Kirjoituskilpailu lukiolaisille 19

(sivun vasemmasta yläkulmasta klikkaamalla pääsee takaisin sisällysluetteloon)

Pääkirjoitus

Varhainen kevät

Ukka Ulrika Repokari

Ylioppilaskirjoitusten jälkeen olo on surrealistinen. Yhtäkkiä 12 vuoden mittainen koulutie on tullut päähänsä. Samaan aikaan talvi on väistynyt, ja suloinen kevät on ottanut maailman syleilyynsä. On kevyt olo ja silti itkettää hiukan.

Keväisin luen usein Saima Harmajan runoja. Harmaja on ollut aina mielestäni uskomattoman kiehtova hahmo. Hän syntyi vuonna 1913 ja kuoli vuonna 1937, vain 23-vuotiaana. Lyhyen elämänsä aikana Harmaja piti päiväkirjaa ja kirjoitti valtavan määrän runoja, jotka ovat paikkansa ansainneet suomalaisten klassikkorunojen joukossa. Harmajan päiväkirjoista ensimmäiset säilyneet otteet ovat hänen 9-vuotiaana kirjoittamiaan, ja päiväkirjoja on julkaistu koko hänen elämänsä ajalta.

Runoilijan elämä ei ollut ruusuilla tanssimista. Kaksi suurta tragediaa näkyvät hänen runoissaan tummina varjoina. Harmaja alkoi sairastella ollessaan vasta kuudentoista, ja muutaman vuoden kuluttua Saimalla todettiin tuberkuloosi, joka lopulta vei hänen henkensä. Vaikka elämänhalu säilyi nuoressa sielussa sairaudenkin keskellä, se alkoi hiipua Harmajan menetettyä rakkaan siskonsa.

Harmajan runoissa vaikuttavaa on niiden ristiriitaisuus. Hän kuvailee kipeällä tavalla tuskaa, joka voimakkuudellaan peittoaa kaiken muun alleen. Samalla Saiman runoja värittää väkevä rakkaus elämää kohtaan ja jopa aggressiivinen elämänhalu.

Tämä kevät on minulle ja omalle ikäluokalleni suuren käännekohdan alkusoitto. Tuntuu pelottavalta ja raskaalta, että sen käännekohdan läpi täytyy rämpiä

tällaisena aikana, kun edes lähitulevaisuudesta ei ole varmuutta. Väsyttävän ja ahdistavan koronakevään keskellä Saima Harmajan runot tuntuvat paremmilta kuin koskaan. Niiden melankolinen tunnelma sopii maailman tilanteeseen ja omaan mielialaan, mutta niiden kirjoittajan armoton elämänhalu tarttuu runojen välityksellä vielä lähes vuosisadan jälkeenkin.

Auran alla

Kauan jo aura
viilteli sydämeni maata.

Nyt se ei enää
tyhjänä vartoa saata.

Suo sade kiihkeä,
suo, kevät, tulista kultaa,
niin että paisuis
siemen, ahmien multaa

Mullasta katto
on joka elämän päällä.

Pimeän puhki,
sokeat, kasvamme täällä.

Sen, jota tänään
raateli kyntäjän teräs,
armo on huomenna
tuntee: siemenet heräs.

Saima Harmaja 9.5.1936

”Mikään ei oo niin siistiä kuin se, että uskaltaa olla herkkä ja näyttää omat epävarmuudet!”

Angelika Provalskaja

Elias Salonen, nuori monipuolinen näyttelijälahjakkuus, on meille tuttu mm. monesta sarjasta, kuten ”Aikuisista”, ”Sorjosesta” ja ”Kotikadusta”. Tänä keväänä kriitikot ovat ylistäneet nuoren lahjakkuuden loistamista KokoTeatterin lavalla NSFW-näytelmässä.

Sympaattinen Salonen vastasi kysymyksiimme:

Saatko kävellä rauhassa kadulla? Tulevatko ihmiset juttelemaan? Mikä on mieleenpainuvuin kohtaaminen fanin kanssa?

Yleensä saan kävellä ihan rauhassa. Joskus harvoin ihmiset tulevat sanomaan, että Aikuiset on ihana sarja, ja siitä tulee tottakai hyvä mieli. Just viime viikolla varmaan 4-vuotias poika osoitti mua kadulla ja sanoi ”Arttu”. Enemmän ihmiset tulevat juttelemaan tai pyytämään selfieitä baareissa (ennen koronaa tietty!!).

Tää ei oo ehkä kohtaaminen fanin kanssa, mutta kerran eräs ihailemani kansanedustaja tuli kadulla vastaan pysäytti mut kertoakseen, että sarja on hänelle tärkeä. Siitä olin ihan fiiliksissä siitä varmaan pari päivää!

Mikä on ollut mielenkiintoisin esitys/ tuotanto, jossa olet ollut mukana?

Vaikea valita yhtä. Jos Aikuisia ei lasketa, niin varmaan kaikki Kellariteatterin ja Ylioppilasteatterin produktiot, niistä oon oppinut ihan kauheasti näyttelemisestä.

Teakissa tehtiin viime keväänä iso tanssiproggis, ja se oli mulle henkilökohtaisesti tärkeä, kun sen ansoista löysin mun oman liikkeenlaadun ja opin rakastamaan tanssia. Kamerapuolelta sanoisin Sorjonen. Se oli tosi jännittävää kun kyseessä oli niin iso tuotanto.

Minkä roolin haluaisit tehdä ehdottomasti joskus?

Frankensteinin hirviön!

Mikä on näyttelijän työssä parasta? Miksi kiinnostuit näyttelijän työstä?

Ehkä siinä on parasta se läsnäolo. Mä en pysty missään muussa asiassa olemaan niin 100% läsnä kun parhaimmillaan näytellessä. Flow-tila näyttämöllä tai kameran edessä on parhaita asioita maailmassa. Mä innostuin näyttelemisestä ala-asteella, kun mulla niin hyvä opettaja, Kristiina. Se teki meidän kanssa tosi paljon pieniä näytelmiä ja mä tykkäsin siitä ihan sairaasti. Parasta oli saada yleisö nauramaan!

*Eliaksen kuva NSFW harjoituksista.
Kuvaaja: Justus Mättö*

Tykkäätkö enemmän kameran edessä työskentelystä vain teatterilavasta? Entä millainen kokemus on tehdä striimattua teatteria?

Se riippuu tosi paljon proggiksesta, molemmissa on hyvät puolensa. Teatterissa pääsee mun mielestä yleensä vähän vapaammin irrottelemaan ja tekemään överimpiä hahmoja.

NSFW esityskuva. Kuvassa Eliaksen roolihahmolle Samille paljastuu, mitä toimittajan työ vaatii. Kuvaaja: Heidi Bergström

Siellä voisin näytellä hyvin vaikka 80-vuotiasta mummoa. Se ei ikinä olisi mahdollista kamerassa. Kamerassa mua viehättää lähikuva ja sen mahdollistava tarkka näyttelijäntyö.

Striimikokemus oli musta ihan hauska! Se ei oikeestaan vaikuttanut omaan näyttelemiseen mitenkään, ehkä jotain suuntia piti vähän miettiä kameralle, mutta juurikaan en tehdessä niitä kameroita muistanut.

Mikä olisi plan b, jollet työskentelisi näyttelijänä?

Elokuvaohjaaja oli pitkään mun plan B. Joskus nuorempana halusin olla myös urheilutoimittaja.

Miten neuvosit lukiolaisia, jotka haaveilevat näyttelijän töistä? Mihin kannattaa hakea ja mitä kautta pyrkiä tuotantoihin?

Ehdottomasti harrastajateatteriin! Helsingissä toimii esimerkiksi kolme todella kovaa sellaista: Kellariteatteri,

Ylioppilasteatteri ja Ilves-teatteri. Niissä tehdään kovatasoista teatteria suurella intohimolla ja ammattimaisesti. En voi liikaa korostaa "klitsun" ja YT:n" merkitystä mun näyttelijäpolulla.

Moni mun ystävä on myös käynyt kansanopiston, Lahti ja Laajasalo ovat kuulemma tosi kovatasoisia.

Jos haluaa kameratuotantoihin, niin Casting-firmoja on esimerkiksi Helsinki Casting ja Roolituspalvelu. Mä itse oon kuitenkin ehdottomasti sitä mieltä, että parhaiten oppii näyttelemään teatterissa!

Mitä terkkuja lähetät lukiolaisille? (Entä jos voisit lähettää ajassa taaksepäin terkkuja itsellesi lukiolaisena?)

Ihan hurjasti tsemppiä näihin outoihin aikoihin. Te ootte sankareita, kun ootte jaksanut etäopiskella ja olla eristyksissä. Se on varmasti ihan perseestä. Muistakaa, että aina ei tarvii jaksaa. Tää aika on itessään jo niin stressaavaa, että jos joskus tuntuu liian raskaalta suorittaa, niin on tosi ok vaan kattoo Netflixii ja syödä suklaata.

Vaikka tää tuntuu ikuisuudelta, niin kyllä ne kaikki ihanat bileet ja hengailut tulee sieltä vielä, ihan varmasti. Ehkä jo kesällä!

(Lukiolaiselle Eliakselle sanoisin, että oot tosi kiva ja hyvä just tollasena. Se ei tee susta mitenkään siistimpää tyyppiä, että yrität esittää itsevarmaa "kovaa jätkeä". Mikään ei oo niin siistiä kuin se, että uskaltaa olla herkkä ja näyttää omat epävarmuudet.)

Niin ja tohon viimeiseen kysymykseen, että en tiedä vielä mitään kolmoskaudesta. Toivottavasti mahdollisimman pian!

Lucy Kirkwood: NSFW
Esitykset 10.4.-15.5.
Striiminä ja livenä
Lue lisää: kokoteatteri.fi
Liput: Tiketti.fi

KokoTeatterin (www.kokoteatteri.fi) kevään ohjelmisto on täynnä upeita uutuuksia! Esim. Elias Salosen tähdittämää NSFW-näytelmää esitetään sekä striiminä että mahdollisuuksien mukaan ajantasaisten kokoontumismääräysten mukaisesti livenä 10.4. - 15.5. Striimiliput 12,70e voi hankkia Tiketin kautta.

Elokuva, joka kaikkien lukioikäisten olisi syytä nähdä: *Once Upon a Time in America*

Iku Kekki

Roomalaisohjaaja **Sergio Leone** tunnetaan parhaiten 1960-luvun spaghettiwesternneistään, erityisesti elokuvasta *Hyvät, pahat ja rumat*, mutta omasta mielestäni Leonen suurin mestariteos on vuonna 1984 valmistunut lähes nelituntinen gangsteriepos *Once Upon a Time in America* (tunnetaan Suomessa myös harhaanjohtavalla nimellä *Suuri gangsterisota*). Kyse on niin suuresta elokuvasta, että sen

Kuva: 米利士, flickr

käsitleminen yhdessä tekstissä on haastavaa, mutta *Once Upon a Time in America* on ehdottomasti elokuva, joka jokaisen lukioikäisen pitäisi nähdä.

Elokuva seuraa - epäkronologisesti - Robert De Niron esittämän Noodelsin ja hänen ystäviensä rikollista elämää New Yorkissa kolmena eri vuosikymmenenä. Eppinen tarina tarvitsee pituutta, jotta se voidaan elokuvana esittää, ja *Once Upon a Time in American* pituus onkin 3 tuntia 49 minuuttia - pituutta ei kannata kuitenkaan hätkähtää, sillä se on kyseisen elokuvan elinehto. Käsikirjoitus hipoo täydellisyyttä ja tekee uskomattoman upean mutta traagisen tarinan, luoden monivivahteikkaan ja yllätyksellisen draaman kaaren.

Once Upon a Time in America rankat aiheet ja suuret teemat ovat suurin syy sille, miksi jokaisen tulisi nähdä se. Harva elokuva maailmassa kuvaa järjestäytyntä rikollisuutta yhtä voimakkaasti kuin Leonen uran magnum opus. Upean hahmokehityksen avulla *Once Upon a Time in America* näyttää - lainkaan romantisoimatta - miten järjestäytynyt rikollisuus luo viattomasta pojasta lopulta väkivaltaisten ja narsistisen ihmishirviön. Rikollisuuden ahneus tuodaan esiin ja keskiössä on se, kuinka ahneus ja järjestäytyneen rikollisuuden sairas maailma voi kasvattaa täysin normaaleistakin ihmisistä hedonistisia, impulsiivisia ja jopa sadistisia sosiopaatteja. Kaikkea ei kuitenkaan kaadeta vain rikollisuuden niskaan, vaan Sergio Leone kritisoi valheellista Amerikkalainen unelma -kansalliseetosta ja tuo kantaaottavasti esiin Yhdysvaltojen yhteiskunnan epäkohdat ja ne asiat, jotka ovat ihmisiä rikollisuuden polulle historian saatossa ajaneet. *Once Upon a Time in America* on ilmestyessään kritisoitu väkivaltaiseksi, mutta brutaali väkivalta toimii tehokeinoja rikollisuuden realistisuuden kuvaamisessa. *Once Upon a Time in America* ei kuitenkaan ole pelkkää synkistelyä, vaan kaunis ja herkkä puoli myös löytyy, sillä teoksen keskeisiä teemoja on myös ystävyys ja sen arvo.

Teknisiltä osa-alueilta *Once Upon a Time in America* on kaikella tapaa loistava. Sergio Leonen ohjaustyyli on *Huuliharppukostajan* ohella parhaimmillaan, Ennio Morricone on säveltänyt yhden elokuvahistoria parhaimman soundtrackin ja pääosanäyttelijät (etupäässä De Niro ja Woods) tekevät uriensa suurimpia roolisuorituksia. Kyseessä on jo pelkästään elokuvahistoriallisesti niin merkittävä teos, että sen näkemisen voi sanoa olevan yleissivistystä. Suosittelen teosta kaikille lukiolaisille etenkin siksi, koska se käsittelee niin hienosti suuria teemoja ja aiheita elämästä sekä maailmasta. *Once Upon a Time in America* herättää katsojassa suuren tunneskaalan ja haastaa katsojaa ajattelemaan niin yksilöllisiä ihmiskohtaloita kuin yhteiskunnallisia epäkohtiakin.

Mitä hymyn takana voikaan olla?

Viivi Viren

Hymy on varmasti yksi kauneimmista asioista. Hymy kertoo ilosta, ystävällisyydestä, hyväntuulisuudesta, positiivisesta energiasta... Hymyileminen vaikuttaa omaan ja muiden mielialaan. Se lämmittää ja tekee itse mieli hymyillä takaisin. Itselle tulee hyvä mieli, kun saa toisen hymyilemään. Hymy tarttuu.

Ihanan leveän hymyn takana voi piileskellä särkynyt sydän. Hymyilemme muille viestittääksemme kaiken olevan hyvin. Todellisuudessa se voikin olla aivan toisin. On kuitenkin helpompaa vain hymyillä ja piilottaa omat tunteensa. Hymyilyllä voi helposti peittää muilta todellisen pahan olon. Ihminen on vahva, jos jaksaa hymyillä vaikean myrskyn läpi. Aina ei kuitenkaan tarvitse jaksaa. Aina ei tarvitse läväyttää tekohymyä naamalle, jos oikeasti ei todellakaan tunnu siltä. Oman heikomman rikkinäisen puolen saa ja se pitääkin näyttää muille ilman sen kamalaa häpeämistä.

Hymystä voi huomata, onko se aitoa vai tekaistua. Aito hymyileminen luo onnellisuutta, iloa ja lämpöä. Jaetaan toisillemme sydämen pohjasta aitoa, aurinkoista, ihanaa hymyä :)

Kuva: Saima Himanen

Järki, älä jätä

Angelika Provalskaja

Oletko tuntenut itsesi joskus ahdistuneeksi tai yksinäiseksi? Onko mielessäsi käynyt ajatus, että miksi juuri sinä? Oletko yrittänyt kaikkesi mutta tuntuu siltä, että mikään ei riitä?

Ei hätää. Me kaikki olemme joskus. Ahdistus on normaali tunne nuoruudessa ja läpi koko elämän, se on tunne, joka pitää oppia hyväksymään. Et ole yksin. Ajatukset painavat mieltä ja seinät tuntuvat kaatuvan päälle. Yrität parhaasi, vaikka tuntuu siltä, että et saa mitään aikaan. Joskus pelkkä yritys vaan riittää: yritä hetken ajatella itsesi parasta. Kaikessa ei voi eikä tarvitse onnistua. Aina ei tarvitse olla paras. En kiellä, etteikö kunnianhimo olisi hyvä ja arvostettava asia, mutta sitäkin tärkeämpää on hyvinvointi. Pysähdy hetkeksi miettimään sitä, miltä sinusta tuntuu. Ota hetki itsellesi, laita puhelin pois, pysähdy, kuuntele itseäsi.

Uskalla puhua. Jos ahdistuksesta tulee kuormittava osa jokapäiväistä elämää, silloin tiedät itsekkin, ettei kaikki ole ok. Välillä on vaikeaa myöntää itselleenkin, että nyt tuntuu pahalta. Lopulta olemme kaikki vain ihmisiä. Ihminen tarvitsee ihmistä. Ihminen ymmärtää ihmistä. Tiedän, että on vaikeaa kertoa omista ongelmista. Ajatukset voivat tuntua turhilta ja pieniltä. Kaikki me kuitenkin tunnemme tunteemme eri tavalla. Toista ei hetkauta isokaan stressi ja toinen ahdistuu pienestäkin. Jos ongelma on sellainen, josta et ole valmis puhumaan, kirjoita, avaa tunteesi edes paperille. Lukio voi olla monelle stressaavaa ja paineita tulee suunnasta jos toisestakin. Priorisoi, laita asiat tärkeysjärjestykseen. Tee tärkeimmän asian eteen parhaasi ja loppujen eteen kaiken muun, minkä pystyt.

Muista hengittää. Anna itsellesi aikaa levätä, vaikka se vaatisi enemmän kuin yhden päivän. Yritä kuitenkin pitää jokin asia, jonka teet niinä päivinä. Käy ulkona

haukkaamassa raitista ilmaa, kävele vaikka kerran talosi ympäri. Se riittää. Sinä riität. Kaikki nämä sanat kuulostavat niin kliseisiltä, joten joskus on parempi kuunnella vain omaa sydäntään. Avun hakeminen on täysin ok. Se voi olla monelle iso askel, mutta se on iso askel parempaan huomiseen. Ei ole olemassa liian pieniä ongelmia. Enää on jäljellä yksi jakso ennen kesälomaa. Kohta ollaan jo nauttimassa kesästä tietysti turvarajoitukset huomioon ottaen ja toivoen niiden hellittävän ennen uutta lukuvuotta.

Pitäkää itsestänne huolta!

Kuva: Pixabay

Mitä kuuluu, #Samallapuolella?

Susanna Nikko ja Susanna Akkila

Espoon, Vantaan, Kauniaisten, Helsingin, poliisin ja sisäministeriön yhteinen Samalla puolella -kampanja starttasi viime vuoden joulukuussa ja jatkuu tämän vuoden kesään asti. Kaupungit haluavat kampanjallaan osoittaa seisovansa yhtenä rintamana lasten ja nuorten puolella kiusaamista vastaan. Osana #SamallaPuolella-kampanjaa tuotetaan sarja podcasteja ja ne julkaistaan huhti-toukokuussa Espoon kaupungin Safe Espoo -podcast-teeman alla.

Podcastien juontaja **Nea Lundström** kertoo tarinoiden antavan äänen eri näkökulmille kiusaamiseen liittyen. Lähetyksissä kuullaan paitsi kiusatun tarinaa myös entisen kiusaajan ääntä. Samalla kuulijan on tärkeää asettaa peili itsensä eteen: on todennäköistä, että hyvin moni meistä on ollut mukana kiusaamistilanteissa ja jopa jollain tavalla mahdollistanut niitä.

Yhdessä jaksossa äänessä ovat kuraattori espoolaisesta koulusta sekä poliisin edustaja Länsi-Uudenmaan poliisilaitokselta eli myös asiantuntijat ja viranomaiset pääsevät antamaan konkreettisia ohjeita, miten toimia. Aikuisella on kuitenkin aina vastuu reagoida, ja siksi on olennaista tietää, miten sen tekee.

Nea Lundström palaa podcastissa myös syksyllä tutuksi tulleeseen #eimeidänhäpeä-kampanjaan ja kertoo omasta seksuaaliväkivaltakokemuksestaan.

Espoon sivistystoimen johtaja **Harri Rinta-aho** pyytää kaikkia osallistumaan kampanjaan, sillä kiusaaminen ja väkivalta, tai niiden uhka, jättävät aina jäljen. Siksi yksikään tapaus ei saa jäädä piiloon, vaan jokainen tulee selvittää. Aikuisilla tulee olla myös aikaa kohdata nuoria arjessaan, välittää aidosti ja kysyä nuorilta, mitä heille kuuluu.

”Ennaltaehkäisevää työtä on Espoossa tehty jo vuosia ja meidän kaikkien tehtävämme on puuttua kiusaamisen. On tärkeää, että nuoret tietävät yhteiset pelisäännöt ja kenen puoleen kääntyä kiusaamistilanteessa. Kehotamme nuoria kääntymään turvallisen aikuisen puoleen, jos heillä on huolia. Kouluissa ja oppilaitoksissa on opettajien ja rehtoreiden lisäksi opiskeluhuollon henkilöstöä nuoria varten”, Rinta-aho toteaa.

Podcastit julkaistaan huhti-toukokuussa Espoon kaupungin podcast-kanavalla Soundcloudissa.

Lue lisää: samallapuolella.com / Julisteita, somemateriaalia ja tunnusleima vapaasti ladattavissa ja käytettävissä.

Kuva: Saima Himanen

Terkkuja abeille

Sinä olet niin paljon enemmän kuin luuletkaan

Saatat olla todella empaattinen ja ymmärtää maailmaa, vaikka filosofiasta tulisikin B. Tai sellainen ystävä, jonka jokainen tarttisi, vaikka psykologiasta tulisi I. Voit olla viisas ja ymmärtää paljon, vaikka matematiikasta tulisi A.

Arvosana ei kerro sitä, kuka sinä olet. Jos et saa arvosanoja, joita tavoittelet, älä anna niiden romauttaa itsetuntoasi. Ymmärrän, että ne ovat asiat, jotka sinusta nähdään, kun haet kouluun. Mutta se on viimeinen asia, mitä muut sinussa näkevät. Kun puhut kavereistasi, saatat sanoa "Anna on todella kiltti ja hauska." En usko, että sanoisit: "Anna sai biologiasta A.n".

Sinussa on enemmän kuin tulos.

terkuin Siiri <3

Ykkösten terkkuja:

"Uusi elämänvaihe alkaa! Nauttikaa siitä ja ottakaa kaikki ilo irti!"

"Tsemppiä jatkoon ja vielä tuntemattomaan tulevaisuuteen!"

"Elämän haistelu on parempaa kuin haistattelu!"

"Nauttikaa elämästä! Kyllä se kantaa!"

SAD DREAM

I can see you smiling at me
I reach out for your hand
But you disappear

Open my eyes in the darkness
the world is black and white.
Even though I'm barely conscious
I get up one more time
(Help me)

*It breaks me, breaks me, to stumble in the darkness all alone
It makes me, makes me, feeling broken and vulnerable
It blinds me, blinds me, being chained up in this world of hate.
Please find me, find me, someone find me before it is too late.*

Even though I once had everything,
it all, broke apart, I was left all alone.
I can see you smiling at me
I reach out for your hand
But you disappear.

*You were standing in the darkness,
stayed in our shadow all this time.
You seemed to be full of brightness
Even though you were dying inside.*

*It broke you, broke you, to stumble in the darkness all alone
It made you, made you, scared so much you wanted to end it all.
You were crying, crying, standing on the high rooftop
Still trying, trying, to wait for someone who will make you stop.*

Even though you once had everything
it all, broke apart, you were left all alone.
You were always smiling at me, till the end
You hid your pain
Swallowing all the tears.

*And now I stand high up,
on the high rooftop
praying for someone to make me stop.
And now I stand high up,
on the high rooftop
praying for someone to make me stop.*

*It broke us, broke us, stumbling in the darkness all alone
It made us, made us, completely give up all our hope.
They're crying, crying, as they feel the darkness now thicken.
as I'm dying, dying, this painful curse finds its next victim.*

Even though we once had everything,
it all, broke apart, we were left all alone.
That person smiling at you, is not me,
I let out last painful scream
And give in to this sad dream.

Runo: Jessica Lindell

Lähellä pakinaa

Tapiolan kirjasto, Länsiväylä-lehti ja Kansan Sivistysrahaston Tauno Yliruusin rahasto järjestävät kirjoituskilpailun Espoon kaupungin lukiolaisille lukuvuotena 2020-2021.

Kirjoita itseäsi kiinnostavasta ajankohtaisesta ilmiöstä vapaamuotoinen teksti, joka huumorin keinoin saa lukijan hyvälle tuulelle. Ota huomioon, että suurinta osaa ihmisistä naurattavat eri asiat.

Kilpailussa palkitaan voittaja (1000 €) sekä 2-4 kunniainnointia (250-500 €). Paras tai parhaat tekstit julkaistaan Länsiväylän verkkolehdessä. Kilpailun voittajat valitsee raati, johon kuuluvat Länsiväylän päätoimittaja Mikko Heino, Espoon sivistystoimenjohtaja Harri Rinta-aho sekä kirjailija ja kirjastopedagogi Jani Nieminen.

Voittaja ja kunniainnointojen saajat julkistetaan maanantaina 24.5.2021 Tapiolan kirjastossa tai vaihtoehtoisesti verkossa järjestettävässä tilaisuudessa.

Ohjeet kilpailutekstien lähettämiseen

- Lähetä kilpailuteoksesi sähköpostin liitteenä osoitteeseen kirjoituskilpailu@espoo.fi viimeistään **30.4.2021**.
- Laita viestiisi otsikoksi kilpailutekstisi nimi.
- Kirjoita yhteystietosi (nimi, osoite, sähköposti, puhelinnumero, lukio) mukaan viestiin, mutta älä lisää niitä itse kilpailutekstiin. Kirjoittajien henkilöllisyys paljastetaan kilpailun tuomareille vasta, kun voittavat tekstit on valittu.
- Kilpailuaika on 1.12.2020 - 30.4.2021.

Kilpailua koskevat kysymykset: marjukka.peltonen@espoo.fi.

Tekstin pituus
n. 2500-3000
merkkiä.

Pakinan ja kolumnin maastossa

Anna Perho: Hävettää kun on kivaa, IS 31.5.2020
<https://www.is.fi/kotimaa/art-2000006523020.html>

Otto Rantanen: Kaikki kirjat ovat itsensäkehittämiskirjoja. Lukufiilis 28.5.2020
<https://lukufiilis.fi/ilmiot/kolumni-kaikki-kirjat-ovat-itsensakehittamiskirjoja/>

Antti Holma: On aina lahja toiselle ihmisellä olla haisematta perseeltä tietien tahtoon, ja muita viisauksia ylioppilaille IS 1.6.2019
<https://www.iltalehti.fi/kotimaa/a/57d96d9c-29d7-4ea9-b764-8f99ad0002ff>

Tauno Yliruusi

Tauno Yliruusi (1927-1994) oli espoolainen kirjailija, jonka runsaaseen tuotantoon kuului näytelmiä, kuunnelmia, romaaneja, lehtiartikkeleita ja pakinoita. Yliruusin tekstien tyyliä oli usein farssi ja satiiri. Hänen näytelmiään on käännetty 15 eri kielelle ja esitetty 25 eri maassa. On sanottu, että Yliruusi tunnettiin paremmin ulkomailla kuin kotimaassaan Suomessa.